

народъ къмъ новъ животъ, къмъ ново политическо и народно въздигане и развитие. Тъквива примѣри показва историята (както знаменитото възстание въ Търново и София, въ 16 ий вѣкъ), показватъ нашитѣ народни предания и пѣсни за различни хайдути — юнаци изъ Балканитѣ, — показажъ го и на наши денѣ, предъ очитѣ на цѣль свѣтъ, съвременнитѣ наши поборници — *хъшове*, съ своитѣ чудесни предприятия и юначества съ четитѣ въ 1866 и 1868, съ Христа Ботьова въ 1876, въ сърбско-турската война, и — найсетнѣ на *Шипка!* Това сж въобще момци възпитани въ духътъ на страстна преданность къмъ обѣдинението и величието на Българскій народъ, обржгнжли на всякакви трудове и въодушевлени съ широки замисли и съ същинска левска смѣлость.

Ако нѣкои между тѣхъ сж се прочули съ доланджрджлици, пиянства и обии, *массата* на хъшовскій елементъ е далечъ отъ да бжде тъквазь, и твърдѣ важно е, да се постжпи нѣкъкъ за да се незатриятъ въ нея доблестнитѣ качества, но да се употребятъ тѣй, щото да послужатъ като квасъ за всичкий нашъ народъ, за да възприемне той чувствата на самозащитата и на инициативата.

Чини ми се, че не би било злѣ, ако хъшоветѣ изобщо си устрояхъ дружество, въ основанието на което да се положатъ началата, които отговарятъ на горе-означената цѣль. Нѣщо подобно бѣхъ основали и сърбскитѣ младежи въ Южна Унгария и сърбското Княжество подиръ 1860-та година, подъ названиее «Омладина». Но у насъ има за тъкова предприятие много по широка и твърда основа нежели тамо, и при това отъ главатаритѣ и испълнителитѣ на уставътъ ще зависи разумното и правилното настройване на хъшовската масса, за да се възвишава тя отъ день въ день и да бжде полезна и плодотворна за българскитѣ интереси, за българското призвание и бждуще на Балканскій полуостровъ.

IX.

Отношенията ни къмъ нашитѣ раздѣлени отъ насъ братия отвѣдъ Балканътъ, въ Тракия и Македония, трѣбва да